

Bevarelse i et Udvalg. Jeg har saaledes ikke overlegent afvist en eneste af de Bemærkninger, med hvilke det ærede Medlem fremkom igaar, jeg har ikke villet gaa ind paa dem, men da det ærede Medlem igen idag har fremsat dem og forlanger Svar, skal jeg gjerne i al Korthed imødekomme det ærede Medlems Ønsker. Det ærede Medlem spurgte, hvor man i Verden havde Fæstninger, hvor Forsvaret alene var bygget paa en Enceinte, uden at der foran denne fandtes fremstudte Forter. Dertil vil jeg sige, at, naar man nutilbogs bygger Fæstninger, er den sædvanlige Vei at lægge fremstudte Forter foran Enceinten, thi det er fra Forterne og Terrainet foran Forterne, at Forsvaret skal føres. Det ærede Medlem vil, hvis han har fulgt Forhandlingerne i Landstinget forrige Aar, have set den samme Anskuelse komme til orde, og naar jeg ikke hævdede dens Berettigelse igaar, var det ene og alene, fordi jeg ikke vilde ind paa en Realitetsforhandling af Sagen, thi ogsaa jeg anser det for nødvendigt at anbringe Forter foran Enceinten. Men det er, jeg gjentager det, et Spørgsmaal, som naturligt henhører under Udvalgets Undersøgelse, og den vil jeg ikke foregribe. Derfor sagde jeg igaar, og det synes mig, at man ikke kan forlange et mere bestemt Standpunkt af mig, der dog har nogen Ret til at henregne mig til de Sagkyndige, at jeg ikke vilde paatage mig at være Veileder for Rogen, før jeg havde haft Leilighed til at gjøre mig bekendt med de omfangsrige Bilag, som Regjeringen har forelagt. Naar det ærede Medlem spørger, om man nogetsteds har Forhold som dem paa Amager, hvor man bevarer den gamle Vold som Enceinte og lægger Forterne foran, vil jeg svare ham, at det har man mange Steder, thi næsten overalt, hvor man har omformet de gamle Fæstninger efter Nutidens Fordringer, har man bevaret den gamle Hovedvold som Enceinte. Det ærede Medlem vil sikkert vide at Enceinten ligger lige udenom Paris, saa at det ikke bør forundre ham, at Enceinten paa Amager vil komme til at ligge lige udenom Kristianshavn. Spørgsmaalet om Enceinte og Enceintens Betydning er iøvrigt i den Grad et teknisk og taktisk Spørgsmaal, at jeg ikke anser det rigtigt at diskutere det i denne Forsamling, hvormod jeg tror, at det vil være paa sin rette Plads at diskutere det i et Udvalg. Det ærede Medlem kom atter ind paa Spørgsmaalet om Rydning af Forterrainet ved Forterne, og paa en, jeg tilstaar det, noget eendommelig Maade henviste det ærede Medlem til, hvorledes jeg igaar havde henvist til en Bog, som stod paa Bibliotheket, og til den

Rundskab, man kunde hente af en saadan Bog. Det er mig en Tilfredsstillelse, at jeg for Thinget kan belyse, hvor uberetiget det ærede Medlems Udtalelser ligeoverfor mig vare paa dette Punkt. Jeg tillod mig igaar at sige, at jeg heller ikke angaaende dette Spørgsmaal vilde komme ind paa Realiteten, men at der var en Mand, hvis Ord havde en god Klang i den nyere Tid, Oberst Denfert Rochereau, Belforts tappre Forsvarer, der, dengang der forhandlede om nye Befæstningsanlæg i Frankrigs lovgivende Forsamling, havde udtalt sig om dette Spørgsmaal, og det var til disse Forhandlinger, jeg tillod mig at henvise. Jeg tillader mig at tro, at, naar det ærede Medlem alvorlig ønsker at gjøre sig bekendt med, hvad der i den nyere Tid er foregaaet af Forhandlinger i lovgivende Forsamlinger angaaende Fæstningsanlæg, saa var der Intet naturligere at søge hen til end netop denne interessante Forhandling. Ved denne Leilighed udtalte Denfert Rochereau sig bestemt om dette Spørgsmaal, støttende sig paa de Erfaringer, han har haft Leilighed til at gjøre ved Belfort. For imidlertid ikke at uleilige det ærede Medlem med at gaa den ubekvemme Vei op til Bibliotheket, blot for at faae sit Spørgsmaal besvaret, troede jeg at kunne give ham tilstrækkelig Dplysning ved idag, da jeg kom i Thinget, at meddele ham en Afskrift af, hvad Denfert Rochereau havde sagt ved den omtalte Leilighed. Denne Udtalelse skal jeg tillade mig at oplæse for det ærede Thing, for at det kan blive bekendt med den. Han siger, at det, han ved Forsvaret lagde Vægten paa, var at stridiggjøre Tjenden Besiddelsen af enhver Terraingjenstand: Skove, Landsbyer, Hegn, enkeltliggende Huse o. s. v., som fandtes indenfor Rækkevnen af Forternes Kanoner, og at han derfor fra den første Dag skød sit Fodfoll frem indtil Kanonerne Rækkevne, for at besætte Stillingerne foran og derved tvinge Tjenden til et Angreb paa disse. Nu tillader jeg mig at spørge, om det, naar jeg ikke selv udtaler nogen som helst Mening om Spørgsmaalet, men alene henviser til Udtalelser af en Mand, der har haft Leilighed til ved praktisk Erfaring at skaffe sig en bestemt Anskuelse om den Fremgangsmaade, der bør følges ved Forsvaret, om det da er berettiget af det høitærede Medlem at sige: at jeg igaar stillede mig paa et overlegent Standpunkt? Jeg forstaar ialtfald ikke Berettigelsen dertil. Naar det høitærede Medlem ved idag at tale om Terrainets Rydning forlangte, at der dog maatte være et frit Terrain foran Kanonerne, saa siger jeg selvfølgelig, ja, det maa der ogsaa